

[Stensballe.]

jeg ogsaa forstaar, den højtærede Minister mener, at Drøftelsen heraf bedst kan foretages i et Udvalg. Det er da ogsaa min Hensigt efter denne Behandling at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Jeg vil gerne fra min Side tilsige Ministeren en saglig Behandling og en saa hurtig Behandling som muligt i Udvalget, idet jeg saa haaber, at Ministeren vil stille det Materiale til Raadighed, som Udvalget maatte ønske, herunder Stykgodscommissionens Betænkning, som jo i Virkeligheden danner Grundlaget for Lovforslaget, og som jeg mener, vi maa gennemgaa, saaledes at vi kan se, hvorledes man er kommet til de Beregninger, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget. For mig staar det saaledes, at hvis dette skal kaldes at skære dybt ned, er det ikke noget imod, hvad der sker rundt om i Landet ved samtlige Privatbaner, og jeg finder i hvert Fald, at Driften af Statsbanestrækninger maa simplificeres og billigøres paa tilsvarende Maade som Privatbanestrækninger, forinden man gaar til at tage en Bane bort fra en Egn.

Laurits Knudsen: Det er ikke noget glædeligt Hverv at skulle anbefale Nedlæggelse af de her nævnte Baner. Det er jo gaaet Statsbanerne som mange andre, at de, trængt af Krisen og Konkurrencen, har været ude for en betydelig Nedgang i deres Driftsindtægter. Der kan nævnes forskellige Aarsager dertil. Den vigtigste Aarsag er vel, at Befolkningen ikke har gjort, hvad den kunde, for at støtte Banerne og i det hele taget ikke har haft Opmærksomheden henvendt paa, at noget skal der ydes for at holde Banerne i Drift. Resultatet af det Arbejde, der blev overdraget til det saakaldte Stykgodsudvalg, har jo i alt Fald været, at man har paavist Aarsagen til en Del af det store Underskud ved Banerne. Man kan ikke sige andet end, at det er et trist Billede, der viser sig her, naar man i en Oversigt over 14 Baner kommer til det Resultat, at de staar med et samlet Driftsunderskud paa 3,9 Mill. Kr.

Ligesom den ærede Ordfører for Venstre agter heller ikke jeg at gaa nærmere ind paa Forslaget, da der er bebudet Nedsættelse af et Udvalg. Jeg vil først og fremmest udtale min Tak til den højtærede Minister, fordi Lovforslaget i de Bemærkninger, der ledsagede det ved Fremsettelsen, er belyst til de allermindste Enkeltheder. Der findes ligeledes i Bemærkningerne en Oversigt over de økonomiske

Forhold for hver enkelt af disse Baner, og derfor skal jeg saa vidt muligt afholde mig fra Tal eller i alt Fald kun nævne nogle ganske enkelte. Det fremgaar ved Tydelighed, at Befolkningen ude omkring i de Egne, hvor man nu foreslaar Banerne nedlagt, fuldstændig har udleveret sig til Rutebiltrafikken, og det samme gælder med Hensyn til Befordring af Gods og Transport af levende Dyr. Jeg ønsker her kun at nævne et eneste Eksempel: Frederikssund—Hvalsø—Ringsted Banen. Oversigten udviser, at der paa denne Bane kun har været befordret 10—35 pCt. af Godset, og af 115 000 levende Dyr er kun 2 500 blevet befordret med de danske Statsbaner. Og bedre stiller Forholdet sig ikke med Hensyn til Personbefordringen, idet ca. 80 pCt. af Befolkningen har overgivet sig til Rutebilerne. Det er derfor sikkert ikke nogen Overdrivelse, naar den højtærede Minister i Bemærkningerne udtaler, at denne Bane kun tjener som Reserve. Saa langt synes jeg ikke, man bør komme, at Banerne skal staa som Reserve for Rutebiltrafikken. Den samme Udtalelse er for øvrigt fremsat i Bemærkningerne til Forslaget om Sorø—Vedde-Banens Nedlæggelse.

Hvis man virkelig oprigtigt ønsker at bevare Banerne her i Landet, saa er det, der er sket for disse Baners Vedkommende, en fuldstændig Misforstaaelse fra Befolkningens Side, og denne Misforstaaelse bliver ikke mindre derved, at en Række Deputationer nu har henvendt sig til Rigsdagen og paa Trods af disse betydelige Driftsunderskud alligevel kræver Banerne opretholdt.

Saaledes som Forslaget nu foreligger, betyder det reelt en Nedlæggelse af 5 Baner, men jeg har af den højtærede Ministers Forelæggelsestale i Folketinget set, at de øvrige 9 Baner ogsaa er i Fare, og det kan man konstatere derved, at der allerede er foretaget betydelige Indskrænkninger for disse Baners Vedkommende. Lad mig da til Slut sige, at de Undersøgelser, der er foretaget af Stykgodsudvalget, viser, hvorledes hele Forholdet er, og paa hvilken Maade man vil være i Stand til at nedbringe Statsbanernes Underskud, ja, maaske endda helt fjerne dette, og jeg synes, at man her staar overfor en Kendsgerning, som man maa bøje sig for.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Lange: Mit Parti ser ogsaa med Forstaaelse paa det Princip, at man bør nedlægge de Statsbaner, som i særlig Grad har vist sig urentable. Naar jeg siger: i særlig